

RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

ARREST

van 10 juli 2018 met nummer RvVb/S/1718/1090
in de zaak met rolnummer 1718/RvVb/0482/SA

Verzoekende partijen

1. de heer **Yves COLLEMAN**
2. mevrouw **Sarah ONGHENA**
3. de bvba **YCOFIN**

vertegenwoordigd door advocaat Gregory VERHELST
met woonplaatskeuze op het kantoor te 2600 Antwerpen,
Uitbreidingstraat 2

Verwerende partij

de deputatie van de provincieraad van **OOST-VLAANDEREN**

vertegenwoordigd door mevrouw Leen LIPPEVELDE

Tussenkommende partij

de bvba **HERITAGE REAL ESTATE**

vertegenwoordigd door advocaten Pieter-Jan DEFOORT en Ruben
VANSTEENKISTE
met woonplaatskeuze op het kantoor te 8020 Oostkamp, Domein De
Herten, Hertsbergsestraat 4

I. BESTREDEN BESLISSING

De verzoekende partijen vorderen met een aangetekende brief van 29 maart 2018 de schorsing van de tenuitvoerlegging en de vernietiging van de beslissing van de verwerende partij van 8 februari 2018.

De verwerende partij heeft het administratief beroep van de tussenkommende partij tegen de weigeringsbeslissing van het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas van 8 juni 2015 ingewilligd.

De verwerende partij heeft aan de tussenkommende partij een verkavelingsvergunning onder voorwaarden verleend voor het verkavelen van een grond in 21 loten op de percelen gelegen te 9100 Sint-Niklaas, Sparrenhofstraat 174, met als kadastrale omschrijving afdeling 6, sectie B, nummers 0290 C2, 0290 E2, 0311.

II. VERLOOP VAN DE RECHTSPLEGING

1.

De tussenkomende partij verzoekt met een aangetekende brief van 22 mei 2018 om in de procedure tot schorsing en vernietiging tussen te komen.

De voorzitter van de Raad verleent de tussenkomende partij met een beschikking van 28 mei 2018 toelating om in de debatten tussen te komen.

2.

De verwerende partij dient een nota betreffende de vordering tot schorsing en het administratief dossier in. De argumentatie van de tussenkomende partij betreffende de vordering tot schorsing is vervat in haar verzoekschrift tot tussenkomst.

De kamervoorzitter behandelt de vordering tot schorsing op de openbare zitting van 26 juni 2018.

Advocaat Emile PLAS, *loco* advocaat Gregory VERHELST, voert het woord voor de verzoekende partijen. Mevrouw Leen LIPPEVELDE voert het woord voor de verwerende partij.

De tussenkomende partij verschijnt schriftelijk.

3.

Het decreet van 4 april 2014 betreffende de organisatie en de rechtspleging van sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (DBRC-decreet) en het besluit van de Vlaamse regering van 16 mei 2014 houdende de rechtspleging voor sommige Vlaamse bestuursrechtscolleges (Procedurebesluit) zijn toegepast.

III. FEITEN

1.

De aanvraag kent een voorgeschiedenis.

Voorafgaand aan het indienen van een eerste aanvraag voor een verkavelingsvergunning voor het verkavelen van een grond in 21 loten, vindt er tussen de stad Sint-Niklaas en de tussenkomende partij overleg plaats over het in te dienen ontwerp van de verkaveling. Het verslag van de verkavelingswerkgroep van 15 maart 2013 met voorwaarden, wordt door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas goedgekeurd op 3 april 2013.

Nadat de eerste aanvraag van de tussenkomende partij voor een verkavelingsvergunning op 29 juli 2013 onvolledig wordt verklaard, weigert het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas op 30 december 2013 de tweede aanvraag voor een verkavelingsvergunning omdat, zoals gevraagd in de verkavelingswerkgroep en in verscheidene adviezen, de last in verband met het realiseren van een trage doorsteek naar de Berkenlaan, niet werd voorzien. Ook de volgende aanvraag van de tussenkomende partij wordt op 2 juni 2014 om diezelfde reden geweigerd door het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas.

Gezien de gevraagde trage doorsteek naar de berkenlaan een onmogelijke last was voor de tussenkomende partij (zij slaagde er namelijk niet in om de noodzakelijke gronden voor de realisatie van de trage doorsteek te verwerven), verleent het college van burgemeester en schepenen op 27 oktober 2014 een principiële akkoord, onder voorwaarden, dat er niet meer voorzien moet worden in een doorsteek voor voetgangers en fietsers naar de Berkenlaan of de Lepelhoekstraat.

2.

De tussenkomende partij dient op 19 december 2014 bij het college van burgemeester en schepenen van de stad Sint-Niklaas een volgende aanvraag in voor een verkavelingsvergunning voor *“het verkavelen van een grond in 21 loten”* op de percelen gelegen te 9100 Sint-Niklaas, Sparrenhofstraat 174.

De percelen liggen volgens de bestemmingsvoorschriften van het gewestplan ‘St. Niklaas-Lokeren’, vastgesteld met koninklijk besluit van 7 november 1978, in woongebied.

Tijdens het openbaar onderzoek, georganiseerd van 8 februari 2015 tot en met 7 maart 2015, dienen de verzoekende partijen één van de vijf bezwaarschriften in.

Het agentschap Onroerend Erfgoed, afdeling Oost-Vlaanderen adviseert op 3 maart 2015 gunstig.

De dienst Integraal Waterbeleid van de provincie Oost-Vlaanderen adviseert op 5 maart 2015 gunstig.

De gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar adviseert op 2 juni 2015 ongunstig omdat er nog geen beslissing is van de gemeenteraad over de zaak der wegen.

Het college van burgemeester en schepenen weigert op 8 juni 2015 een verkavelingsvergunning aan de tussenkomende partij omwille van het ontbreken van de gemeenteraadsbeslissing, maar voegt eraan toe dat het project stedenbouwkundig aanvaardbaar en passend is in de omgeving.

Tegen deze beslissing tekent de tussenkomende partij op 14 juli 2015 administratief beroep aan bij de verwerende partij.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 14 oktober 2015 om dit beroep in te willigen en de verkavelingsvergunning te verlenen.

Na de hoorzitting van 27 oktober 2015 verklaart de verwerende partij het beroep op 12 november 2015 ongegrond en weigert de verkavelingsvergunning.

3.

De tussenkomende partij vordert met een aangetekende brief van 4 januari 2016 bij de Raad de vernietiging van deze beslissing. Met een arrest van 3 oktober 2017 met nummer RvVb/A/1718/0107 vernietigt de Raad de beslissing van de verwerende partij van 12 november 2015 aangezien deze niet voldoende motiveert waarom ze, in afwijking van het verslag van de provinciale stedenbouwkundige ambtenaar, oordeelt dat de dichtheid van het ontwerp te hoog is en het bouwprogramma niet inpasbaar is op het terrein.

4.

Na dit vernietigingsarrest wordt de administratieve procedure hernomen.

De provinciale stedenbouwkundige ambtenaar adviseert in zijn verslag van 12 december 2017 om het beroep van de tussenkomende partij in te willigen en de verkavelingsvergunning onder voorwaarden te verlenen.

Na de hoorzitting van 9 januari 2018 verklaart de verwerende partij het beroep op 8 februari 2018 gegrond en verleent de verkavelingsvergunning onder voorwaarden. De verwerende partij beslist:

“ ...

1.8 Argumentatie appellant, hier de aanvrager

Appellant geeft vooreerst een overzicht van de belangrijkste antecedenten bij voorgaande aanvragen.

Appellant vraagt deputatie om een gemotiveerd verzoek te richten aan de gouverneur om de gemeenteraad te laten samenroepen.

Ten gronde haalt appellant aangaande de opmerking van de gemeenteraad volgende argumenten aan:

- de aanvraag werd ingediend op 19 december 2014, de gemeenteraadszitting waarbij werd overgegaan tot uitstel dateert van 29 mei 2015, beide data dateren van voor het collegebesluit van 15 juni 2015 waarin richtlijnen worden voorzien voor het organiseren van een infovergadering.

Dit houdt een schending in van het rechtszekerheidsbeginsel. Bovendien bepaalt de nota over het organiseren van een infovergadering zelf dat deze het best wordt georganiseerd voor het indienen van een dossier.

- de richtlijnen voor het organiseren van een infovergadering zijn niet bindend;

- derden hebben al voldoende kans gehad hun standpunt kenbaar te maken, aangezien reeds 3 maal een openbaar onderzoek werd georganiseerd.

Tot slot wens appellant op te merken dat het aanslepen van de procedure de nodige hinder met zich meebrengt, zoals de aanwezigheid van krakers in het leegstaande, te slopen pand.

2. Motivering

2.1 De watertoets

Het terrein ligt niet in een recent overstroomd gebied of in (mogelijk) overstromingsgevoelig gebied.

(...)

Er kan in alle redelijkheid geoordeeld worden dat er geen schadelijk effect wordt veroorzaakt in de plaatselijke waterhuishouding, noch dat dit mag verwacht worden ten aanzien van het eigendom van de aanvraag. De aanvraag heeft de watertoets goed doorstaan.

2.2 De MER-toets

Het gaat hier niet om een project opgenomen in bijlage II bij de Richtlijn 2011/92/EU betreffende de milieueffectbeoordeling van bepaalde openbare en particuliere projecten (zgn. MER-richtlijn).

Het project is wel opgenomen in bijlage III van het project-m.e.r.-besluit. In de project-m.e.r.-screeningsnota wordt aangetoond dat de milieueffecten van het voorgenomen project niet van die aard zijn dat zij als aanzienlijk beschouwd moeten worden. De opmaak van een project-MER kan dus redelijkerwijze geen nieuwe of bijkomende gegevens bevatten over aanzienlijke milieueffecten. Derhalve is de opmaak van een project-MER niet nodig.

2.3 De juridische aspecten

a) Toetsing aan de gewestplanvoorschriften

De aanvraag is principieel in overeenstemming met de voorschriften van het geldend gewestplan, zoals hoger omschreven.

b) Gemeenteraadsbesluit wegenis

De aanvraag voorziet in de aanleg van nieuwe wegenis.

(...)

Bij gebreke aan voorafgaand akkoord van de gemeenteraad, is er een wettelijke belemmering om de verkavelingsvergunning te verlenen.

Appellant vraagt in het beroepschrift toepassing van artikel 4.2.25, tweede lid VCRO dat stelt: (...)

De VCRO voorziet in de mogelijkheid dat de gemeenteraad op vraag van de gouverneur samengeroepen wordt om zich uit te spreken over de zaak van de wegen; in dit geval wordt ingevolge artikel 4.7.23 §2 VCRO de beroepstermijn verlengd naar 150 dagen.

Op 1 september 2015 werd de gemeenteraad door de gouverneur samengeroepen om alsnog een beslissing te nemen over de zaak van de wegen. In zitting van 25 september 2015 is de gemeenteraad overgegaan tot vaststelling van het tracé, de wijze van aanleg en uitrusting van de ontworpen wegen op voorwaarde dat de uitrusting van de wegenis in overeenstemming wordt gebracht met het masterplan publieke ruimte in samenspraak met de technische dienst. Deze voorwaarde heeft betrekking op de gebruikte materialen voor de wegenis en heeft bijgevolg geen invloed op het stedenbouwkundig aspect van de aanvraag.

c) Toetsing aan de bepalingen van het decreet van 27 maart 2009 betreffende het grond- en pandenbeleid

(...)

d) verkavelingsverordening

De aanvraag dient tevens te voldoen aan de stedenbouwkundige verordening inzake verkavelingen, zoals goedgekeurd door deputatie in zitting van 13 januari 2005. Conform artikel 5 §1 van voormelde verordening dient in elke verkaveling van 0,5ha of meer minstens 25% van de oppervlakte van de bouw kavels voorbehouden te worden voor sociale woningbouw die wordt gerealiseerd door, bij voorrang, een of meerdere sociale huisvestingsmaatschappijen, of in tweede orde het stadsbestuur, of in derde orde het intergemeentelijk samenwerkingsverband. Het verkavelingsplan voorziet de percelen 2 t.e.m. 5 en de percelen 12 t.e.m. 14 voor sociale woningbouw.

Artikel 10 van de verordening bepaalt dat bij een verkaveling van minstens 20 bouwkavels de nodige grond voor de aanleg van een aaneengesloten openbare groene ruimte dient voorzien te worden, de minimale hiertoe benodigde oppervlakte wordt hierbij bepaald op 5% van de bruto oppervlakte van de verkaveling. De verkaveling heeft betrekking op een terrein met een oppervlakte van 7401m², wat inhoudt dat er een aaneengesloten openbare groene ruimte van minstens 370m² moet voorzien zijn binnen het verkavelingsontwerp. Het ontwerp voorziet in gemeenschappelijk groen met wandel- en fietspad langsheen de waterloop met een oppervlakte van meer dan 700m² en voldoet derhalve aan de oppervlaktebepaling van de verordening.

2.4 De goede ruimtelijke ordening *(...)*

Voorliggend project beoogt het verkavelen van een deel van het binnengebied tussen de Sparrenhofstraat, de Lepelhoekstraat en de Berkenlaan in 21 kavels voor de oprichting van eengezinswoningen, waarvan 8 kavels voor halfopen bebouwing en 13 kavels voor gesloten bebouwing. De loten hebben een oppervlakte variërend van 120m² tot 325m². De woningen worden ontsloten langsheen een nieuw aan te leggen insteekweg naar de Sparrenhofstraat.

Het verkavelen van de gronden, ruimtelijk aanleunend tegen het centrum van de stad Sint-Niklaas, is aanvaardbaar. Het te verkavelen terrein is gelegen binnen de afbakeningslijn van het gewestelijk rup 'Regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas'.

Het voorgestelde bebouwingspatroon wijkt niet af van het omliggende bezettingspatroon. Zowel de Sparrenhofstraat als de Lepelhoekstraat worden gekenmerkt door een dense bebouwing van voornamelijk rijwoningen op smalle percelen en met een gabariet van 2 bouwlagen onder hellende bedaking. Enkel de bebouwing langs de Berkenlaan met zijn vrijstaande en halfopen eengezinswoningen wijkt hier enigszins vanaf.

Met voorliggend verkavelingsplan wordt een verdichting voorgesteld, welke in het kader van een duurzame, toekomstige ruimtelijke ordening te verdedigen valt. De woondichtheid bedraagt 28 woningen per hectare, hetgeen aansluit bij de vooropgestelde 25 woningen per hectare binnen stedelijk gebied volgens het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

De loten zijn voldoende ruim in oppervlakte om te voorzien in een kwalitatieve tuinzone van minimum 10m diep. De breedte van de bouwzones bedraagt minimum 6m, de voorschriften laten toe een woning op te richten bestaande uit 2 bouwlagen onder hellende bedaking, met een totale bebouwbare oppervlakte van minimum 120m² (exclusief zolderverdieping), hetgeen voldoende is.

De voorziene inplanting is hierbij als algemeen gangbaar te beschouwen.

In de tuinzone wordt het aantal oppervlakte aan bebouwing beperkt, teneinde het groene karakter te garanderen.

Binnen de verkaveling is voldoende ruimte aanwezig om te voldoen aan de eigen parkeerbehoefte en bezoekersverkeer. Elke woning wordt voorzien van een carport, gegroepeerd ter hoogte van de insteekweg en in de linker benedenhoek van het terrein. De oprichting van open carports geeft de garantie dat deze ook effectief zullen gebruikt worden voor het stallen van de wagen, hetgeen bij een gesloten garagebox vaak niet het geval is. Door het groeperen van de carports vooraan het binnengebied, kan de weg waaraan de woningen gelegen zijn, autoluw gemaakt worden en als woon/speelstraat

worden aangewend. De inrichting ervan met verspringende groenvakken draagt hiertoe bij. Tenslotte zijn de carports via een wandelpad gemakkelijk te bereiken vanuit de woningen.

Daarnaast worden er 11 parkeerplaatsen voor bezoekers (openbare parkeerplaatsen) aangelegd, gegroepeerd langsheen de insteekweg. Tenslotte kan ook geparkeerd worden in de Sparrenhofstraat, waar langs beide zijden van de straat parkeren is toegelaten.

De Sparrenhofstraat is voldoende uitgerust om het aantal nieuwe verkeersbewegingen dat zal worden gegenereerd, op te nemen. De Sparrenhofstraat vormt de verbindingsweg naar het centrum van de stad. Gezien de ligging van het project aan de stadsrand, waarbij het centrum en station vlot bereikbaar zijn met de fiets (1km), zal het aantal vervoersbewegingen bovendien onder het vlaams gemiddelde liggen.

Er wordt voldoende aandacht besteed aan de groenaanplanting van het openbaar domein. Langsheen de bestaande waterloop wordt een gemeenschappelijke tuinzone met een breedte van 5m aangelegd, waardoor een wandel- en fietspad loopt. Er wordt ruimte gelaten om in de toekomst dit fiets- en wandelpad door te trekken naar de Berkenlaan, de Lepelhoekstraat en het aanpalende nog niet ontwikkelde deel van het binnengebied.

Zowel de groenzone van 5m breed langsheen de waterloop als de carports zorgen voor een buffer naar de omliggende woningen langs de Lepelhoekstraat, de Berkenlaan en de Sparrenhofstraat toe. De bouwzone op lot 6 bevindt zich met 5m het dichtst bij het aanpalende perceel nr. 289P. Dit perceel heeft een grote diepte (meer dan 50m), waardoor mogelijke overlast voor de eigenaars beperkt zal zijn. Algemeen kan gesteld dat de nieuwe woningen worden ingeplant op voldoende ruime afstand van de aanpalende percelen. Om de privacy van de aanpalende percelen niet in het gedrang te brengen, is het wel wenselijk het voorschrift aangaande het voorzien van standvensters te schrappen.

Voorliggend verkavelingsproject betreft de uitvoering van een inbreidingsproject op schaal van de omgeving en geeft geen aanleiding tot stedenbouwkundige bezwaren. Het verkavelingsplan houdt tevens voldoende rekening met de mogelijke toekomstige ontwikkelingen van de aanpalende nog onbebouwde percelen in het binnengebied.

2.5 Conclusie

Uit wat voorafgaat dient besloten dat het beroep voor inwilliging vatbaar is.

Verkavelingsvergunning kan worden verleend onder volgende voorwaarden: (...)

...

Dit is de thans bestreden beslissing.

IV. ONTVANKELIJKHEID VAN DE TUSSENKOMST

Een onderzoek van de ontvankelijkheid van het verzoek tot tussenkomst is enkel aan de orde indien de voorwaarden om de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

V. ONTVANKELIJKHEID VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

De verwerende partij noch de tussenkomende partij betwisten de ontvankelijkheid van de voorliggende vordering.

Het ontbreken van excepties ontslaat de Raad niet van de plicht om de ontvankelijkheid van een beroep ambtshalve te onderzoeken. Dit onderzoek is slechts nodig wanneer de voorwaarden om de schorsing te bevelen, zijn vervuld. Zoals hierna zal blijken, is dit niet het geval.

VI. ONDERZOEK VAN DE VORDERING TOT SCHORSING

Op grond van artikel 40, §1 DBRC-decreet kan de Raad de schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing bevelen op voorwaarde dat er hoogdringendheid wordt aangetoond en dat de verzoekende partij minstens één ernstig middel aanvoert dat de vernietiging van de bestreden beslissing op het eerste gezicht kan verantwoorden.

A. Hoogdringendheid

Standpunt van de partijen

1.

De verzoekende partijen stellen eigenaars te zijn van twee percelen die rechtstreeks grenzen aan het te verkavelen perceel, en meer bepaald aan de voorziene insteekweg naar de carports en de weg die tussen de kavels loopt. Tegen de perceelsgrenzen zouden wandelpaden en een fietsenstalling worden voorzien.

De verzoekende partijen vrezen voor privacyhinder door het gebrek aan buffering tussen hun tuinen en de vermelde wegeninfrastructuur in de verkaveling die voor het publiek bestemd is. Tevens zouden ze hinder ondervinden doordat vijf loten uit de verkaveling rechtstreeks op hun tuin uitgeven, en beperkt zijn in perceelsoppervlaktes zodat er geen ruime afstand wordt gehouden, en doordat een dakverdieping met dakvlakramen kan voorzien worden.

Daarnaast wijzen de verzoekende partijen erop dat alle werken die kaderen buiten de oprichting van de woningen zelf, het bouwrijp maken van het terrein betreffen, zodat deze mogelijk zijn zonder stedenbouwkundige vergunning.

Ter ondersteuning van de hoogdringendheid verwijzen ze naar de foto's en het plannetje gevoegd bij hun verzoekschrift die een inschatting van de aangevoerde hinder aannemelijk maken.

Volgens de verzoekende partijen wordt de toetsing van de privacyhinder in de bestreden beslissing gedeeltelijk doorgeschoven naar de beoordeling van de stedenbouwkundige vergunningen, terwijl de verkaveling bindend en quasi-exhaustief de ordening van het gebied en de bouwmogelijkheden vastlegt.

Ze roepen vervolgens mobiliteitshinder in omdat er onvoldoende parkeerplaatsen voorzien werden voor de 21 woningen en hun bezoekers. Ze roepen in dat het parkeertekort in de bestreden beslissing wordt erkend aangezien daarin aangehaald wordt dat in de Sparrenhofstraat

aan weerszijden geparkeerd zou mogen worden, waardoor de parkeerdruk doorgeschoven wordt naar de omliggende straten.

Tot slot vrezen ze ook voor ernstige wateroverlast aangezien de gracht en twee vijvers gedempt worden en hiervoor geen compenserende maatregelen voorzien zijn. Verder zal de waterloop nummer 67 gedeeltelijk worden geherprofileerd. Het dichten en dempen van gracht en vijver, net zoals het ophogen van het terrein, kan volgens de verzoekende partijen reeds gebeuren met de voorliggende verkavelingsvergunning en bij gebrek aan afdoende watertoets vrezen ze als eerste wateroverlast te ondervinden.

De verzoekende partijen besluiten dan ook dat zij de procedure ten gronde niet kunnen afwachten en dat de nadelen op het ogenblik van de vernietiging al zullen bestaan en niet, of niet binnen korte termijn, dienstig zullen kunnen hersteld worden.

2.

De verwerende partij meent dat de aangevoerde hinderaspecten louter het gevolg zijn van de onredelijke eisen van de verzoekende partijen.

Ze is van oordeel dat er geen mobiliteitshinder zal ontstaan aangezien voor elke woning een carport wordt voorzien en daarnaast 11 bezoekersparkeerplaatsen. Dit is volgens haar voldoende en de verzoekende partijen duiden niet aan waarom dit niet zou volstaan. Ze wijst er ook op dat bezoekers of bewoners hun wagen niet in de buurt van de percelen van de verzoekende partijen zullen parkeren, gelet op de parkeergelegenheid op de hoofdbaan op 500 meter wandelafstand.

Inzake de privacyhinder en inkijk stelt de verwerende partij dat er vier woningen zijn waarvan de voorgevel naar de tuin van de verzoekende partijen is gericht, en die zich op 14,5 meter van de perceelgrens bevinden. Dit is volgens de verwerende partij een zeer ruime afstand ten opzichte van tuinen in stedelijk gebied. Tevens betoogt zij dat inkijk op de woningen van de verzoekende partijen gelet op de oriëntatie en afstand, en gelet op de bijgebouwen van de verzoekende partijen, onbestaande is. Ook de woning op lot 6 zou gelet op de concrete omstandigheden ter plaatse geen aanleiding geven tot inkijk of privacyhinder.

Tot slot meent de verwerende partij dat ook de opgeworpen wateroverlast niet ernstig is. De vraag of het regenwater zal infiltreren dan wel gebufferd afgevoerd zal worden is immers een louter technische aangelegenheid die geen invloed heeft op de hoeveelheid regenwater in het RWA-stelsel. Ze meent dan ook dat de verzoekende partijen niet aantonen hoe het ondergronds bekken op 75 meter van de perceelsgrens zou kunnen leiden tot enige wateroverlast.

3.

De tussenkomende partij stelt dat zij de Raad met een brief van 18 mei 2018 reeds heeft laten weten dat zij zal wachten met de uitvoering van de vergunde werken tot de Raad een beslissing ten gronde heeft genomen. Verwijzende naar rechtspraak van de Raad, stelt de tussenkomende partij dat er dan ook geen sprake meer kan zijn van hoogdringendheid.

Beoordeling door de Raad

1.

De verzoekende partij die zich op hoogdringendheid beroept, moet, op grond van artikel 40, §3 DBRC-decreet, in haar verzoekschrift, ondersteund met de nodige overtuigingsstukken, een uiteenzetting geven van de redenen die aantonen dat de schorsing hoogdringend is, gelet op de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

Volgens artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet houdt de vereiste van hoogdringendheid onder meer in dat de verzoekende partij moet aantonen dat de behandeling van haar zaak onverenigbaar is met de behandelingstermijn van een vordering tot vernietiging. Meer in het bijzonder rust op de verzoekende partij de bewijslast om met voldoende concrete, precieze en aannemelijke gegevens aan te tonen dat de afhandeling van de vernietigingsprocedure te laat zal komen om de verwezenlijking van de aangevoerde nadelige gevolgen, die voor haar persoonlijk voortvloeien uit de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing, te voorkomen.

Er moet bovendien een oorzakelijk verband worden aangetoond tussen de aangevoerde nadelige gevolgen en de bestreden beslissing, zodat deze kunnen worden voorkomen door een schorsing van de tenuitvoerlegging van de bestreden beslissing.

2.

In haar schriftelijke verschijning van 13 juni 2018 bevestigt de tussenkomende partij nogmaals dat zij geen aanvang zal nemen met de uitvoering van de werken tot de Raad een beslissing ten gronde heeft genomen.

De Raad kan de schorsing van de bestreden beslissing enkel bevelen wanneer dit voor de verzoekende partijen een nuttig effect heeft. Gelet op de verklaring van de tussenkomende partij dient vastgesteld te worden dat er op dit ogenblik geen hoogdringendheid voorhanden is. De belofte van de tussenkomende partij om de werken niet uit te voeren in afwachting van de uitspraak in de vernietigingsprocedure, voorkomt de verwezenlijking van de ingeroepen nadelen. Er zijn dan ook geen redenen, zowel in feite als in rechte, om aan te nemen dat de behandeling van de vordering ten gronde in beginsel niet kan worden afgewacht.

In de mate dat de tussenkomende partij haar belofte niet zou nakomen of in de loop van de tijd zou verbreken, kunnen de verzoekende partijen in elke stand van het geding, opnieuw de schorsing van de tenuitvoerlegging vorderen.

3.

Er is dan ook niet voldaan aan de in artikel 40, §1, 1° DBRC-decreet gestelde voorwaarde dat een bestreden vergunningsbeslissing alleen geschorst kan worden wanneer er hoogdringendheid wordt aangetoond. Deze vaststelling volstaat om de vordering af te wijzen.

B. Ernstige middelen

Aangezien de Raad in het vorige onderdeel heeft vastgesteld dat de verzoekende partijen de hoogdringendheid niet aantonen, is een onderzoek naar de ernst van de middelen niet aan de orde.

BESLISSING VAN DE RAAD VOOR VERGUNNINGSBETWISTINGEN

1. De Raad verwerpt de vordering tot schorsing.
2. De uitspraak over de kosten wordt uitgesteld tot de beslissing over de vordering tot vernietiging.

Dit arrest is uitgesproken te Brussel in openbare zitting van 10 juli 2018 door de tweede kamer.

De toegevoegd griffier,

De voorzitter van de tweede kamer,

Bart VOETS

Hilde LIEVENS